

Lovforslag nr. L. 68. Fremsat den 31. oktober 1978 af Kjærulff-Schmidt (FP), Dohrmann (FP), Askjær Jørgensen (FP), Lawaetz (FP) og Ernst Schmidt (FP)

Forslag

til

Lov om frihed i æteren for radiospredningsstationer på det åbne hav eller i luftrummet derover

(Frihed for piratsendere)

§ 1

I lov om radiokommunikation, jfr. lovbe-
kendtgørelse nr. 210 af 6. april 1976, foreta-
ges følgende ændringer:

1. § 2 udgår.

2. I § 7, *stk. 1*, udgår *sidste pkt.*

3. I § 7 udgår *stk. 3-5.*

§ 2

Loven træder i kraft den 24. december
1978.

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslagets formål er at lovliggøre etablering af radiospredningsstationer (radiofoni- og fjernsynsstationer) om bord i skibe, luftfartøjer eller andre former for flydende eller luftbårne objekter uden for dansk territorium, herunder dansk territorialfarvand.

Et unødvendigt og urimeligt forbud herimod blev indført ved lov nr. 229 af 22. juni 1962 og indgår nu i den gældende lov om radiokommunikation, der er optrykt som bilag til nærværende lovforslag.

Aktuelle planer om etablering af en privat drevet sender i Øresund har fra flere sider fremkaldt udtalelser, der kan tages som udtryk for, at det i sin tid gennemførte forbud kun har begrænset rækkevidde. Således siger prof., dr. jur. Mogens Koktvedgaard til Berlingske Tidende den 30. september 1978: »Det er nok rigtigt, at de danske myndigheder ikke kan borde skibet, hvis det ligger i internationalt farvand.« Til Jyllands-Posten den 30. september 1978 udtaler fuldmægtig Thyge Lehmann, der er udenrigsministeriets rådgiver i folket, bl. a.: »Men er det rigtigt, at skibet skal opholde sig på internationalt farvand under fremmed flag, vil det ikke kunne opbringes på det åbne hav.«

Selv om det efter det anførte er muligt at etablere en privat sender i Øresund, vil det selvsagt skabe et mere tilfredsstillende retsgrundlag, at

forbudsloven fra 1962 helt ophæves. Herved fjernes også den meningsløse kriminalisering af annoncører, radioteknikere og andre, der rammes af den eksisterende lov.

Efter fremskridtspartiets mening er det mere afgørende end nogen sinde at få brudt Danmarks Radios monopol. Statsradiomonopolet har ført til kvalitetsforringelse og opinionsforvridning. Ønsket om nu at få brudt monoopolet melder sig derfor med stadig større styrke.

Et af midlerne til at få brudt statsmonopolet vil være en vedtagelse af fremskridtspartiets samtidig hermed fremsatte forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af Danmarks Frie Radio. Dette forslag – til hvilket der henvises – bygger på den grundidé, at den danske presse, der har en langvarig tradition for nyheds- og kulturformidling uden statsindblanding, kan etablere en radio- og TV-station, der kan virke uden kulturministeriel eller anden politikerpåvirkning.

Men side om side med etableringen af Danmarks Frie Radio vil det være værdifuldt, at folketinget sikrer, at Danmark ikke forspilder de muligheder, der netop i disse måneder er ved at opstå for, at der i Øresund kan etableres en international radiostation, der sender musik, nyheder og reklamer til Danmark og hele Europa. Lovforslaget fjerner derfor de restriktioner, der af folketinget i 1962 blev lagt i vejen for radiospredning fra det åbne hav eller fra luftrummet derover.

Nr. 210.

Bilag
6. april 1976

Bekendtgørelse af Lov om radiokommunikation.

Herved bekendtgøres lov nr. 574 af 19. december 1969 om radiokommunikation med de ændringer, der følger af lov nr. 106 af 17. marts 1976.

§ 1. Oprettelse og drift af anlæg af enhver art for radiokommunikation (radioanlæg) må på dansk territorium kun ske med tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder. Dette gælder dog ikke anlæg, der benyttes i det nationale forsvars tjeneste, eller anlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning

Stk. 2. Ved radiokommunikation forstås enhver overføring, udsendelse eller modtagning af tegn, signaler, skrift, billeder, lyd eller efterretninger af enhver art ved hjælp af radiobølger.

§ 2. Der må ikke oprettes, drives eller bruges sendestationer for radiospredning på det åbne hav eller i luftrummet derover.

§ 3. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere bestemmelser om vilkår for tilladelser samt om indretning og benyttelse af radioanlæg, hvortil der kræves tilladelse efter § 1, herunder anlæg i skibe og luftfartøjer under dansk flag. Endvidere kan ministeren efter forhandling med ministeren for kulturelle anliggender, for Færøerne dog landstyre, fastsætte bestemmelser om indretning og benyttelse af modtageanlæg for radiospredning.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte afgifter for tilladelser efter § 1 samt for kontrol og typegodkendelse af radioanlæg.

§ 4. Ministeren for offentlige arbejder kan forbyde eller fastsætte vilkår for fremstilling, indførsel, salg eller udlevering af radioanlæg, der ikke opfylder kravene i denne lov eller de i medfør heraf udfærdigede forskrifter.

§ 5. Når hensynet til statens sikkerhed gør det nødvendigt, kan ministeren for offentlige arbejder forbyde anvendelsen af radioanlæg bortset fra modtageanlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning. Radioanlæg, der omfattes af et sådant forbud, kan forlanges afleveret til offentlig myndighed til deponering.

§ 6. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere bestemmelser om tavshedspligt for brugere af radioanlæg, hvortil der kræves tilladelse efter § 1.

§ 7. Den, der uden tilladelse opretter eller driver et radioanlæg, til hvis oprettelse eller drift der kræves tilladelse efter § 1, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af § 2.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 4. For så vidt angår overtrædelse af bestemmelsen i § 2, finder borgerlig straffelovs regler om medvirken kun anvendelse med hensyn til

- 1) den, der medvirker til oprettelse eller økonomisk eller teknisk drift af den station, der bruges eller er bestemt til at bruges til radiospredning i strid med bestemmelsen,
- 2) den, der i ejerens eller brugerens tjeneste medvirker til radiospredning fra den pågældende station,
- 3) den, der medvirker til radiospredning ved økonomisk eller teknisk bistand, ved be-

stilling af udsendelser over stationen, ved optagelse eller formidling af ordrer herpå, ved at lede optagelsen af programmer, ved deltagelse på fartøjet i udsendelser, ved at stille lokaler eller tekniske hjælpemidler til rådighed eller ved levering eller transport af betydning for radiospredningen.

Stk. 5. Overtrædelse af § 2 hører under dansk straffemyndighed, uanset om betingelserne i borgerlig straffelov §§ 6-9 er opfyldt. Handlinger, foretaget uden for den danske stat, er dog kun undergivet dansk straffemyndighed, såfremt

1) radiospredningsstationen oprettes eller drives med henblik på eller bruges til radiospredning, som må antages bestemt til modtagning på dansk område, eller som forstyrrer radiomodtagning på dansk område, eller

2) gerningsmanden har dansk indfødsret eller bopæl i den danske stat eller har indfødsret eller bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige og opholder sig her i landet.

§ 8. Loven træder i kraft den 1. januar 1970.

Stk. 2. Lov nr. 188 af 12. april 1949 om telekommunikation m. m. ved radio ophæves.

Stk. 3. De bestemmelser, som er fastsat i henhold til den i stk. 2 nævnte lov, forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser fastsat i henhold til denne lov. Overtrædelse af bestemmelserne straffes med bøde. Bestemmelsen i § 7, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Tilladelser, der er givet i medfør af den i stk. 2 nævnte lov, forbliver gældende i medfør af nærværende lov.

Ministeriet for offentlige arbejder, den 6. april 1976.

NIELS MATTHIASSEN.

/ Børge Nielsen.